

Kontakten och samtalen med en publik ger konsten en tydlig funktion i samhället och bidrar till att skärpa tankarna om den egna arbetsprocessen.

Yvonne Eklöf

– konstnären som söker den magiska tonen

Yvonne Eklöf med några besökare under påskens Konstvandring. Foto: Iova Eklöf

De populära konstvandringarna runt om i landet har inneburit en fantastisk möjlighet för konstnärer att utan mellanhänder få kontakt med en intresserad publik. Yvonne Eklöf i Kungälv har deltagit i påskhelgernas konstunda för södra Bohuslän sedan 2005. Med hundratals besökare om dagen har den också blivit en ekonomisk framgång för många deltagare, som dessutom kunnat knyta bestående vänskapsband med personer, som sedan återkommer och följer deras utveckling. Hon har genom konstundan upplevt många möten i sin ateljé med människor, som annars inte hade vågat störa henne i arbetslokalen.

– Konstvandringen är verkligen en härlig folkfest! Det blir så många livgivande samtal, och jag själv får en efterlängtat möjlighet att sätta ord på min egen arbetsprocess. Det är roligt med allt intresse och jag känner verklig lycka och ödmjukhet, när jag når fram till publiken.

– Det märks absolut ett ökande intresse för konst hos allmänheten, och det blir särskilt tydligt i de frågor jag får. Det skulle egentligen behövas flera enkla möten mellan konsten och publiken. Kanske någon gång på sommaren också? Det

är viktigt för mig själv att sätta ord på arbetet med konstens olika processer och ringa in närvaron av ett kreativt flöde. Kan jag finna rätt ord, går det också att nå fram till publiken. Det kan bli en viss försäljning vid dessa tillfällen, men det viktigaste är alla möten med människor och de kontakter som skapas, som ibland också kan leda till nya arbetstillfällen. Ändå är det alltid lite nervöst och jättigt inför den annalkande anstormningen. Det är en kluven känsla, för samtidigt vill jag gärna försjunka i mitt arbete ensam i ateljén.

Yvonne Eklöf bor i Ytterby utanför Kungälv och har blivit känd för bilder med en egen ton och färgskala, där naturen på olika sätt alltid utgör grunden för ett måleri, som ständigt förändras och kan utvecklas längs olika spår. Efter många år av arbetslivserfarenhet studerade hon under 90-talet på KV Konstskola och Hovedskous Målar-skola i Göteborg. Tidigare kunskaper i livet har smält samman under en lång process och lotsat henne framåt till ett genomarbetat och personligt uttryck, där känslan och en speciell stämning är avgörande för det slutliga resultatet. Upplevelser av natur och hus, illusioner och drömmar avspeglar sig i bilder med berättelser i ett reducerat men skiftande formspråk.

»»»

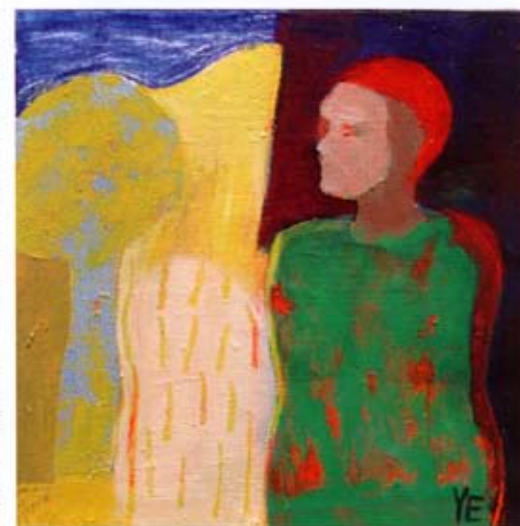
Barnomens tidiga minnen av utflykter i skog och mark med den starka upplevelsen av naturen som ett livgivande andningshål har med åren blivit en allt viktigare insikt. Landskapet är ofta utgångspunkten i måleriet och fungerar som en urform i arbetet. Hon registrerar, söker efter uttryck, letar efter former och går på lusten eller känslan för att hitta fram till en hållbar idé. Den ständiga kampen mellan färg och form blir ofta gäckande och undanglidande och leder henne bort från ursprungstanken. Bilden kan förändras åt olika oväntade håll och måste samtidigt få tid att växa till sig. Former kan flyttas, förvandlas eller reduceras, och det slutliga resultatet kan liknas vid ett genomarbetat pussel. Det får ta tid.

– Allt är berättelser, som förändras under arbetets gång. Lusten är drivkraften, men jag sliter verkligen hårt med mina bilder, och jag skrapar och laserar i en lång process. Allt får växa fram under lång tid, medan jag vänder och vrider på det pågående arbetet för att få nya idéer eller ingångar på bildproblemen. Jag är bara nöjd när jag äntligen kan skymta en ton och en stämning, som binder ihop bilden och ligger som en självklarhet över hela arbetet. Med färgen och formen försöker jag att hitta denna stämning, och ofta får bilderna vila under en tid, för att jag ska kunna se vad som behöver tillföras i laddning. Det är en spännande process, och en viktig del för det slutgiltiga resultatet.

Ett konstnärstipendium 2003 till den lilla franska byn Grez-sur-Loing gav plötsligt en ny färdriktning i arbetet. Helt oväntat fann hon vila, avskildhet och ett nytt sammanhang. Den mörka floden och den täta gröna atmosfären lämnade ett genomgripande intryck.

– Stipendiet kom verkligen som en gåva. När man är mitt i arbetslivet med familj och tonårsbarn, som kräver uppmärksamhet, var det så underbart att plötsligt få alldeles egen tid i ett annat land med en helt annorlunda kultur. Jag har så fina minnen därifrån, och det var skönt att bara vara. Det blev på något sätt ett hål i tiden, och jag såg nya färger och former i landskapet, som fascinerade mig med sin täta grönska och mättade atmosfär. Idag har det gröna sjunkit undan, och det finns en inspirerande natur på närmare håll, som avsätter sig med nya uttryck i mina bilder.

>>>

Titlar på ett träd, akryl 20x20 cm

Sommarön, akryl 60x55 cm

Röd sångare, akryl, 25 x 25 cm

Spejare, akryl 25 x 25 cm

Yvonne Eklöf arbetar främst med akryl och väljer anfallsteknik efter bildidé och berättarlust. I både de stora målningarna och i de mindre formaten kan ytan ordnas och renas till kraftfulla halvabstrakta uttryck eller få mer upplösta former. Idag kan också människor och djur smyga sig in i bildens komposition och ge den ett annat innehåll i en bestämd berättelse. Den tidiga tystnaden och stillheten i hennes konst har numera brutits, och istället har kraftfulla former, mer markerade strukturer och en högre färgintensitet skapat en helt ny energi i hennes konst.

– Det är lätt att bli inspirerad av annorlunda landskap i främmande länder. Jag är nysgjukt hemkommen från en resa på engelska landsbygden och tänker nu på de små grå stenhusen, som ligger som tydliga tecken bland kullarnas böljande rörelser. Man läser av den geografiska bilden på ett nytt sätt. En konstnär behöver ändå inte resa så långt för att få upplevelser och nya synintryck. Jag kan också höja blicken och se ut genom mitt ateljéfönster här vid det Gamla Torget i Kungälv och möta ett magiskt utsnitt av Nordre älv i dimma, sol eller blåst på sin väg ut mot havet.

Efter många års arbete som fri konstnär har Yvonne Eklöf kommit in i ett läge där grundsäkerheten i yrket har fört med sig mindre oro och en starkare inriktning på vägen framåt. Hon vet var hon står och vad hon vill. Det känns lätt att börja arbeta.

– Mitt måleri handlar framför allt om uttryck och stämning. Jag vill så gärna överraska mig själv och utvecklas. Då måste man också vara djärv och kliva över gränsen till det okända, annars händer ingenting. Det är både lustfyllt och skrämmande, men i det fria fallet kan nya möjligheter och nya utsiktsplatser dyka upp. Nu har jag länge arbetat med små bilder, som fått ett nytt innehåll och starkare uttryck. Det ska bli spännande att se vad som händer, om jag överför de nya tankarna in i betydligt större format. Ibland har måleriet varit ganska konstruktivt och fast i sin uppbyggnad, men nu längtar jag efter att lösa upp formen, för att få den att flyta fram på ett annat sätt. Om sedan färgerna börjar lysa, går jag in i min egen värld.

■ GUN HELLERVIK
text & foto

Växter, akryl, 92x90 cm